

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/112/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521200497
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1521200497.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti V.: Y., nar. XX.XX.XXXX a H., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, deti rodičov: matka - H. C. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. rameno 8, XXX XX L., t.č. Z. XX, XXX XX L., zastúpená JUDr. Danielou Ježovou, LL.M, PhD., so sídlom Javorinská 13, 811 02 Bratislava, a otec - V. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Dr. D. XX, P. an der G., Rakúska republika, zastúpený Advokáti Heinrich, s.r.o., so sídlom Skautská 12, 949 01 Nitra, pracovisko: Lombardíniho 22b, 831 03 Bratislava, IČO: 36865966, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 10.02.2021, č.k. 68P/27/2021-210, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 10.02.2021, č.k. 68P/27/2021-210, sa v napadnutej časti mení tak, že na čas do právoplatného skončenia konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 20P/150/2020, má otec právo stretávať sa s maloletými deťmi V. Y., nar. XX.XX.XXXX a H., nar. XX.XX.XXXX nasledovne:

- v každom párnom kalendárnom týždni od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod.
- v každom nepárnom kalendárnom týždni od stredy od 15.00 hod. do piatku do 18.00 hod.,

Otec je oprávnený v stanovenom čase maloleté deti preberať v školskom zariadení ktoré maloleté deti navštevujú a odovzdávať matke v mieste jej bydliska. V prípade, že sa maloleté deti nebudú nachádzať v školskom zariadení, miestom prevzatia bude miesto bydliska matky.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V, uznesením, zo dňa 10.02.2021, č.k. 68P/27/2021-210, vo výroku I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým na čas do právoplatného skončenia konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 20P/150/2020 upravil styk otca s maloletou Y. V., nar. XX.XX.XXXX a maloletým H. V., nar. XX.XX.XXXX v každom párnom kalendárnom týždni od štvrtku od 15.00 hod. do nedele do 19.00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom týždni od stredy od 15.00 hod. do štvrtku do 19.00 hod., otca oprávnil maloleté deti v stanovený deň a hodinu prevziať počas školského roka v školskom zariadení navštevovanom deťmi a inak (resp. ak budú mať deti online vyučovanie z domu) za miesto prevzatia a odovzdania určil terajšie bydlisko matky, matke uložil povinnosť maloleté deti na styk s otcom pripraviť a otcovi odovzdať, vo výroku II. vo zvyšku návrh otca zamietol, vo výroku III. o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1,2,3, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 239 ods. 1, § 330 ods.1, § 332 ods.1, zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), § 2 ods. 1,2, § 367 ods. 1,3, zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), § 28 ods. 1,2, § 34 ods.1, § 36 ods. 1, Zákona o rodine, článku 20 ods. 1,2 nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27.11.2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností (ďalej len „Brusel II bis“), vychádzajúc z návrhu otca a obsahu pripojených spisov považoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia za čiastočne dôvodný. Skonštatoval, že na Okresnom súde Bratislava V je vedené konanie na návrh matky o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom pod sp. zn. 20P/150/2020, ktoré je prerušené z dôvodu prebiehajúceho konania na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 2P/47/2020 vo veci návratu maloletých detí pri ich neoprávnenom premiestnení. Skonštatoval, že v danom prípade je zrejmé, že napriek nezhodám rodičov je nepochybné, že obaja majú rovnaké práva a povinnosti k maloletým deťom a nie je možné práva jedného z nich, otca, bezdôvodne obmedziť. Vychádzal zo skutkového stavu, že aktuálne otec nemá dostatočný osobný kontakt s maloletými deťmi, ktorý do októbra 2020 prebiehal aj formou striedavej osobnej starostlivosti a vo veci samej doposiaľ nebolo rozhodnuté. Upravil styk otca s maloletými deťmi v rozsahu, ktorý považoval za dostatočný a v prevyšujúcej časti jeho návrhu zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti návrh zamietol. Vychádzal z obsahu e-mailovej komunikácie medzi rodičmi, a len podporne zo správy klinického psychológa Mgr. Pavla Zámečnika zo dňa 08.12.2020. Otcom predloženými správami ako aj obsahu spisu sp. zn. 20P/150/2020 mal za osvedčené, že rodičia nebývajú v spoločnej domácnosti od leta 7/2020, kedy sa matka s maloletými deťmi presťahovala do Bratislavy a maloleté deti sa s otcom nestretávajú. Za potrebné považoval zastabilizovať pravidelné stretávanie sa maloletých detí s rodičom, ktorý s deťmi nebyva v jednej domácnosti a to aspoň formou predĺžených víkendov v opakovaných intervaloch, za účelom zachovania a budovania vzájomného vzťahu a zamedzenia odcudzeniu sa. Ustálil, že otec „nateraz“ dostatočne osvedčil potrebu neodkladnej úpravy v rozsahu výroku uznesenia. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti rozhodnutiu podala v zákonnej lehote prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne odvolanie matka podľa § 365 ods. 1 písm. f), g) h) CSP, § 62 ods. 1 CMP. Uznesenie súdu prvej inštancie navrhla zrušiť a zastaviť konanie z dôvodu procesných väd, alternatívne zrušiť a vrátiť na nové konanie, alternatívne nariadiť rodičom a maloletým deťom výchovné opatrenie podrobiť sa psychologickému poradenstvu, alternatívne zmeniť a styk otca s maloletými deťmi upraviť každý párný týždeň od soboty 10.00 do nedele 17.00 a každý týždeň v utorok a štvrtok od 15.00 hod. do 18.30 hod.. Namietala nedostatočné odôvodnenie uznesenia, postup súdu, ktorý jej pre objektívne posúdenie rodinnej situácie nedoručil návrh otca na vyjadrenie a vychádzal len z jeho nepravdivých tvrdení, nezisťoval stanovisko kolízneho opatrovníka. Odkázala na obsah svojho vyjadrenia k návrhu, ktorý súd nezohľadnil, keďže ho založila až po rozhodnutí. Namietala nesprávnu aplikáciu článku 20 Nariadenia Brusel II bis, keď konanie vo veci samej vedené pod sp. zn. 20P/150/2020 súd prerušil do právoplatného skončenia konanie vedeného na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 2P/47/2020 o návrat maloletých detí. Uviedla, že v danom prípade nebola potreba nariadenia predbežného opatrenia v zmysle vyššie uvedeného čl., keď súd nevyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať a rozhodovať v zmysle čl. 17. Styk otca s maloletými deťmi mohol byť upravený v návratovom konaní podľa § 130 CMP, preto mal súd otca odkázať na tento inštitút a jeho návrh z procesných dôvodov zamietnuť. Otec návrh na úpravu styku s maloletými deťmi podal aj do konania o návrat maloletých detí, v ktorom súd koná a má lepšie objektívne zistený skutkový stav. Súd v uznesení nikde nezodôvodnil použitie čl. 20 nariadenie Brusel II bis a jeho odôvodnenie sa vzťahuje výlučne na národné právo (§ 366, § 367 a § 369 CMP). Napokon otec vo svojom návrhu popiera právomoc slovenských súdov o veci rozhodovať keď tvrdí, že v konaní vo veci samej je daná právomoc rakúskych súdov. Mala za to, že o návrhu otca môže rozhodnúť buď rakúsky súd alebo Okresný súd Bratislava I (podľa ustanovenia § 130 ods. 2 CMP). Poprela tvrdenie otca že by mu bránila v styku s maloletými deťmi, tieto voči nemu manipulovala alebo inak svojím správaním prispievala k situácii medzi otcom a maloletými deťmi. Pravidelne otca o maloletých deťoch informuje, deti sú s ním v telefonickom kontakte. Poukázala na psychický stav maloletých detí, ktorý aktuálne nie je dobrý s potrebou psychologického poradenstva a terapie na zvládanie situácie, nevhodného a nátlakového správania sa otca. Poukázala na správu z psychiatrického vyšetrenia maloletého H., jeho suicidálne myšlienky, bolesti brucha oboch detí pred stykom s otcom, rozvoj tikov ako prejavu psychologickej záťaže ktorú už nezvládajú. Popísala vzťah s otcom maloletých detí a okolnosti ktoré predchádzali jej rozhodnutiu odchodu zo spoločnej domácnosti aj s maloletými deťmi, vedenej rodičmi v P. an der G. v 7/2020, poukázala na prežívanie detí v záťažovej situácii a traumy, ktorú spracúvajú do dnes a až časom o nej začali hovoriť. Poukázala na návštevu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava (ďalej len

ÚPSVaR BA) zo dňa 10.07.2020, pri ktorej deti priznali svoj strach z otca. Uviedla, že od kedy ju otec v júni 2020 požiadal, aby opustila jeho rodinný dom, intenzívne vyhľadáva psychologickú podporu pre maloleté deti, najmä u maloletého H., ktorý sa pri oznámení rozchodu rodičov psychicky zrútil. Poukázala na realizovaný styk otca s maloletými deťmi v týždňových intervaloch, ktorý maloleté deti nezvládli a ktorý skončil vyšetrením detí na psychiatrii, keď odmietali nastupovať otcovi do auta, ich nálada bola skleslá, bez energie. Situácia vznikla v čase, kedy otec zakázal pokračovať v terapii u spoločne dohodnutej psychologičky Mgr. H. V. Y., ktorá zdieľala názor, že deti týždňové intervaly stretnutí nezvládajú. Uviedla, že otec dlhodobo blokuje psychologickú pomoc pre maloleté deti u oslovených psychologičiek ako aj v kolíznom opatrovníkom doporučenom centre Nádej, nesúhlasil ani s mediáciou. Otec bráni vypočutiu detí akýmkoľvek nestranným odborníkom aby mohol tvrdiť, že deti sú proti nemu manipulované. Navrhuje len psychológa, ktorý bude zdieľať jeho názor a to je Mgr. B., ktorý vyhotovil posudok bez toho aby ju kontaktoval a videl maloleté deti. Konanie otca je najmä čo sa týka zaobstarávania podkladov do konania vysoko nekorektné a zavádzajúce. Poukázala na zmeny v psychickom stave maloletých detí a potrebu liečby ich neurotických symptómov, na nespoluprácu otca, ktorý sa odmietol zapojiť do programu s Centrom Nádej, o.z. (Správa z psychiatrického vyšetrenia maloletých detí, Správa z endokrinologického vyšetrenia, e-mailová komunikácia s ÚPSVaR BA). Uviedla, že deti odmietajú ísť s otcom do Rakúska a tam prespať, hovoria o podozreniach, že si ich otec pri stretnutí nahráva, v jeho prítomnosti sa necítia príjemne, preto sa stretnutia realizujú v Bratislave formou prechádzok. Rešpektuje vyjadrenia detí, avšak je ochotná spolupracovať pri budovaní ich zdravého vzťahu s otcom. Psychický stav detí a celková rodinná situácia sú dôvodom pre ktorý je potrebné neodkladné opatrenie zrušiť a najskôr prijať opatrenia na zlepšenie komunikácie otca s maloletými deťmi a poskytnúť im psychologické poradenstvo. Pokiaľ otec poukazuje na vyjadrenie detí na ÚPSVaR BA dňa 11.08.2020 uviedla, že maloleté deti nevyjadrili súhlas so striedavou starostlivosťou v priebehu roka, ale iba v súvislosti s prázdninami.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu žiadal uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Mal za to, že odvolanie obsahuje zavádzajúce tvrdenia, bez ich preukázania. Matka nesprávne uvádza, že súd pochybil, keď súd nemal povinnosť jej návrh na vyjadrenie doručovať a pri rozhodnutí vychádzal jednak z jeho návrhu vrátane príloh, ako aj zo spisu č.k. 20P/150/2020 (predmetom ktorého je určenie práv a povinností rodičov k maloletým deťom), č.k. 68P/27/2021, č.k. 68P/15/2021 konanie na návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia na určenie výživného na maloleté deti, mal k dispozícii vyjadrenia ÚPSVaR BA, ako aj hlasovú nahrávku zo stretnutia rodičov a pracovníkov ÚPSVaR BA na stretnutí dňa 10.12.2020, ako aj ich mailovú komunikáciu. Zdôraznil, že v spoločnej domácnosti s deťmi žil od ich narodenia až do 08.07.2020, kedy ich matka uniesla zo spoločnej domácnosti. Následne mu obmedzila styk s deťmi na 2 mesiace, avšak v období 8/2020 až do 30.10.2020. prebiehala starostlivosť o deti v týždenných intervaloch. Uviedol, že po nariadení neodkladného opatrenia došlo k obnoveniu jeho styku s deťmi, ktorý prebieha a je úplne v poriadku, bez stresov. Deti chodia k nemu nepripravené, akonáhle im vysvetlí vo štvrtok, že budú spolu do nedele a budú spolu tráviť čas, hrať sa, učiť sa, zabávať a pod., tak sú spokojné. Nedochádza k žiadnemu zhoršeniu ich psychického stavu. Tvrdenie matky, že deti s ním odmietajú odísť do Rakúska, sú nepravdivé. Pre matkou navrhované zúženie upraveného rozsahu styku nie je dôvod, keď tento je nariadený v menšom rozsahu ako sa uskutočňoval v období 8-10/2020. Naopak, nariadené neodkladné opatrenie prispeje k stabilizácii situácie, ktorú deti nevyhnutne potrebujú. Mal za to, že vhodnosť súčasnej situácie a probuje aj kolízny opatrovník, ktorý sa snažil nájsť vhodné riešenie a doporučil ho aj na rokovaní dňa 10.12.2020. Právne nedôvodný je návrh matky na zmenu uznesenia a nariadenie výchovného opatrenia odvolacím súdom. Matka nesprávne uvádza, že súd prvej inštancie pochybil, ak aplikoval čl. 20 Nariadenia Brusel IIbis. Zdôraznil, že nenamietal použitie čl. 20 Nariadenia IIbis, a to ani v konaní 20P/150/2020, začaté na návrh matky, v ktorom sa domáhala vydať neodkladné opatrenie o zverení maloletých detí do jej starostlivosti, kde dôvodil nemožnosťou takéhoto postupu z dôvodu ak zároveň prebieha konanie o určenie starostlivosti o maloleté deti na rakúskom súde (preto aj súd uznesením č.k. 20P/150/2020-545 zo dňa 14.08.2020 tento návrh matky zamietol). Tvrdí, že vzhľadom na konanie rakúskeho súdu a obvyklý pobyt detí v Rakúskej republike je daná právomoc rakúskeho súdu (vo veci samej), avšak uvedené nebráni tomu, aby slovenský súd konal práve v zmysle čl. 20 Nariadenia Brusel IIbis, nesprávne poukazuje na uznesenie ÚSSR sp.zn. ÚS 224/2019, pričom nejde o zhodné a ani podobné skutkové okolnosti. Poukázal na vnútroštátnu úpravu inštitútu neodkladného opatrenia v CMP, pričom čl. 20 Nariadenia Brusel IIbis odkazuje na národnú legislatívu daného štátu za dodržania premisy - v naliehavých prípadoch. Matka nesprávne uvádza, že súd sa žiadnym spôsobom nevyjadril k odôvodneniu použitia čl. 20 Nariadenia Brusel IIbis. Súd zdôvodnil svoj postup v časti 22, 27 a 28. Námietka matky, že nie je možné použiť čl. 20

Nariadenia Brusel II bis je zmätočná už aj z toho pohľadu, že samotná matka v júli 2020 podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým sa tohto článku domáhala. Existencia návratového konania na Okresnom súde Bratislava I., nie je obmedzením prípadného vydania neodkladného opatrenia v tomto konaní, keď návratový súd doposiaľ nevydal žiadne rozhodnutie o úprave styku (návrh zoral späť). Hoci existuje možnosť podľa § 130 CMP, aby súd rozhodol o dočasnom styku aj v návratovom konaní, neznamená to, že nie je možné použiť a nariadiť úpravu styku aj v samostatnom konaní o nariadenie neodkladného opatrenia. Uviedol, že v Rakúsku sa momentálne koná o určenie právomoci rakúskeho súdu. Matka svojim správaním zabraňuje priebehu a možnosti jeho riadneho styku s deťmi, keď s deťmi sa začal stretávať až po intervencii UPSVaR BA po ktorom začala prebiehať striedavá starostlivosť 8/2020-10/2020, a následne až po nariadení neodkladného opatrenia. Uviedol, že matka s ním pri výchove detí nespolupracuje, odkazuje na deti, čím na ne prenáša celú záťažovú situáciu. Klamlivo opisuje udalosť zo dňa 08.07.2020, neustále odkazuje na údajný zlý psychický stav detí, ktorý účelovo „podopiera“ správou z psychiatrie zo dňa 30.10.2020, absolútne nesprávne vytvárala pred nimi o ňom negatívny obraz. Psychiatrička neuviedla žiadnu „psychiatrickú diagnózu“, jej názor je v podobe „úzkosti z odlúčenia v detskom veku, psychologické vedenie, bez sine medic th.“, teda situácia detí v rozpadávajúcej sa rodine, bez potreby medikácie. Záver psychiatričky je preto de facto totožný s jeho návrhom matke, potreby rodinnej psychologickkej terapie, ktorú matka odmieta. Matka zavádza keď tvrdí, že nespolupracuje ohľadne psychologickkej pomoci, keď vždy vyhľadával poradenstvo odborníkov a o to už od roku 2019 pri začiatku ich partnerské nezhôd a odcudzovaní sa. Matka do konca júna 2020 úplne odmietala akúkoľvek debatu o ďalšej budúcnosti, odmietala oznámiť deťom ich rozchod. Pokiaľ ide o psychologickú podporu pre deti, navrhol matke viaceré riešenia, ktoré odmietala a túto nikdy nezakázala. Pani R. V. pôvodne sám aj navrhol, spoluprácu ukončili po tom, ako jej matka dala zadanie v rozpore s dohodou o psychotherapeutickej podpore deťom, ukončenie spolupráce bolo aj rozhodnutím samotnej pani Y. Naposledy navrhoval ako vhodnú kombináciu dvoch psychológov - J. B. a H.. R. - mailom zo dňa 11.01.2021, čo matka neprijala. Zavádza aj vo vzťahu k činnosti pána B., ktorý nevyhotovil žiaden posudok, ale len správu zo psychologického poradenstva. Uviedol, že matka bez jeho vedomia deti vodu na psychiatrické vyšetrenia a k psychológovi, odmieta mu o tom poskytnúť informáciu, vymýšľa rôzne psychologické problémy detí (nočné mory, budenie sa, sebapoškodzovanie, suicidálne vyjadrenia detí), keďže žiadne z nich nie sú zachytené ani v správe psychiatričky Dr. F. a pokiaľ by naozaj existovali, tak by ich Dr. F. odborne riešila. Uviedol, že sa 4 mesiace zúčastňoval poradenstva na ÚPSVaR BA, a to už počas striedania sa v starostlivosti o deti. ÚPSVaR BA až v 12/2020 navrhol zapojenie sa do programu - avšak navrhol inú inštitúciu ako Centrum Nádej a to centrum Tenenet. Bez dôvodne neodmietol intervenciu v Centre Nádej, keď mal pochybnosti o ich nestrannosti. Matka napríklad od začiatku (7/2020) tlmočila, že deti vôbec nechcú k nemu ísť, čo sa však pohovormi pani Z. z UPSVaR BA ukázalo ako nepravdivé a deti bez akýchkoľvek problémov od 9/2020 boli v týždenných stykoch s ním. Keď odborníci doporučovali striedavú starostlivosť, tak to matka negovala - napríklad Mgr. Z. z UPSVaR BA (matka na ňu podala sťažnosť), Mgr. Y. (matka v konečnom dôsledku neumožnila, aby Mgr. Y. písomne potvrdila svoje vyjadrenia, že pre deti je striedavá starostlivosť v určitej inej frekvencii striedania vhodná). Zavádzajúce je tvrdenie matky, že deti sa u Mgr. Z. vyjadrili, že chcú byť v striedavej starostlivosti rodičov len počas letných prázdnin. Pokiaľ si robil nahrávky z telefonických rozhovorov s deťmi, bola to jediná možnosť ako dokázať, že matka o jeho vzťahu s deťmi zavádza.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie matky je dôvodné čiastočne. Súd prvej inštancie v celosti vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny záver. Odvolací súd sa stotožnil tak s výkladom inštitútu neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie za použitia čl. 20 Nariadenia Brusel II bis., ako aj s jeho aplikáciou v danej prejednávanej veci, majúca za to, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie boli splnené. Pomery účastníkov konania odôvodňujú úpravu styku otca s maloletými deťmi prostredníctvom neodkladného opatrenia, avšak v inom rozsahu.

6. Pokiaľ matka vidí nesprávnosť rozhodnutia v postupe súdu prvej inštancie a použitia čl. 20 Nariadenia Brusel II bis. (Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000) upravujúceho predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, odvolací súd odkazuje na správnu právnu argumentáciu otca, s ktorou sa stotožnil. Súd prvej inštancie - Okresný súd Bratislava V, ktorý by inak (po ustálení právomoci vo veci samej ďalej konať) bol miestne

príslušný na rozhodnutie o veci samej, mohol rozhodnúť o návrhu otca na nariadenie neodkladného podľa čl. 20 Nariadenia Brusel II bis. a za použitia vnútroštátnej zákonnej úpravy vzťahujúcej sa na inštitút neodkladného opatrenia podľa CSP a CMP. Postup Okresného súdu Bratislava V, ktorý návrh otca z tohto dôvodu nezamietol alebo ho nepostúpil Okresnému súdu Bratislava I, preto nemožno označiť za nesprávny. Z rozhodovania o neodkladnom opatrení ho nevylučuje ani prebiehajúce návratové konanie na Okresnom súde Bratislava I, v ktorom by tento súd mohol podľa § 130 CMP prijať vhodné opatrenia na zabezpečenie podmienok pre návrat a tiež dočasne upraviť styk (účelom vhodných opatrení je zabezpečiť nerušené a účinné konanie súdu vo veci návratu maloletých detí). V čase rozhodovania Okresného súdu Bratislava V však neexistovalo rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I o prijatí vhodného opatrenia na čas do právoplatného skončenia svojho konania. Odvolacie návrhy matky zrušili rozhodnutie a zastavili konanie z dôvodu procesných väd, alternatívne ho zrušili a vrátili na nové konanie, alebo ho zrušili a nariadili rodičom a maloletým deťom výchovné opatrenie (rozhodnutie o výchovnom opatrení predpokladá konanie vo veci samej o ktorom rozhoduje súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania), odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie ďalej posudzoval z pohľadu dôvodnosti úpravy styku otca s maloletými deťmi a jeho rozsahu, t.j. v odvolaní napadnutej časti.

7. Odvolací súd sa stotožnil so súdom prvej inštancie, že právne vzťahy medzi účastníkmi vyžadujú potrebu bezodkladne upraviť pomery úpravou styku otca s maloletými deťmi (čl. 20 Nariadenia Brusel II bis, § 325 ods. 1 CSP). Takéto rozhodnutie si vyžaduje aj záujem maloletých detí, ktoré sa v dôsledku neustále eskalujúceho rodičovského konfliktu ocitli v situácii, ktorá má na ne bezpochyby závažný negatívny dopad v podobe ohrozenia ich psychickej stability a ďalšieho vývoja a zdravia. Rodičia sa v tomto prípade zamerali skôr na presadenie svojich osobných zámerov a postojov v súvislosti s ďalšou starostlivosťou o maloleté deti po ich rozchode, domáhajú sa rozhodnutí súdov o určení miesta obvyklého pobytu maloletých detí (ktorý má byť tak na Slovensku v Bratislave ako aj v P. an der G. v K.) a ustálenia právomoci súdov týchto štátov o maloletých deťoch rozhodovať bez toho, aby si dostatočne uvedomili dopad prebiehajúcich súdnych sporov na psychický stav a prežívanie maloletých detí. Obaja síce deklarujú potrebu poskytnutia psychologickkej intervencie maloletým deťom a zrejme už aj psychiatrickej, avšak zodpovedne neprístupujú k odstráneniu príčin neprímeranej psychickej záťaže maloletých detí. Je zreteľné, že rodičia nie sú schopní v tomto štádiu nimi vyvolaných súdnych sporov dostatočne kvalitne uplatňovať svoje rodičovské kompetencie, korektne o maloletých deťoch komunikovať, rešpektovať sa vzájomne vo svojich rodičovských rolách a ďalej nestupňovať konflikt lojality v ktorom sa maloleté deti v dôsledku ich správania nachádzajú. Odvolací súd zdôrazňuje, že nie len rodičmi vyhľadávaná psychologická intervencia pre maloleté deti (v alternatívach ktorej sa doslova predbiehajú) primárne pomôže maloletým deťom sa vrátiť k dôvere vo svojich rodičov a pokojnému prežívaniu detstva, ale celkové upokojenie situácie a dohoda rodičov na ďalšom spôsobe starostlivosti, pri zachovaní práva maloletých detí na rovnocenný kontakt s obidvomi rodičmi. Maloleté deti od svojich rodičov očakávajú ubezpečenia a ich dohodu tak, ako to vyjadrili pred kolíznym opatrovníkom pri pohovore v auguste 2020, na vyjadrenie ktoré rodičia doposiaľ dostatočne nereflektujú. Prebiehajúce súdne spory a konflikt rodičov bezpochyby u maloletých detí vyvolávajú obavy a strach, čo momentálne môže negatívne ovplyvňovať aj ich vzťah k otcovi. Odvolací súd preto jednoznačne vidí záujem maloletých detí na zmierlivom ukončení súdnych sporov, čo u každého z rodičov predpokladá čiastočné ustúpenie zo svojich pozícií, osobných ambícií a predstáv a v najlepšom prípade predloženie súdu na schválenie rodičovskú dohodu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, rešpektujúcu aktuálny skutočný stav týkajúci sa osobnej starostlivosti rodičov o maloleté deti a vyjadrený názor maloletých detí.

8. Odvolací súd po zvážení všetkých zistených a osvedčených skutkových okolností daného prípadu vyplývajúcich zo spisového materiálu, pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava V vo veci samej sp.zn. 20P/150/2020 a spisu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 2P/47/2020, vrátane obsahu zápisnice z pojednávania konanom dňa 13.05.2021, v súlade s vysloveným právnym názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že potreba dočasnej úpravy pomerov úpravou styku otca s maloletými deťmi neodkladným opatrením preukázaná bola. Odvolacie dôvody matky nemali vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a nevedli odvolací súd k úvahe o potrebe obmedzenia kontaktu otca s maloletými deťmi v zmysle jej odvolacieho návrhu, nezistiac pre takéto riešenie žiadne závažné dôvody. Odvolací súd však čiastočne upravil rozsah úpravy tak, aby dočasne upravený styk zohľadňoval vek maloletých detí a doposiaľ prebiehajúci styk na základe určitého konsenzu rodičov a vyjadrenia maloletých detí, ako to vyplýva z aktuálnych výsluchov rodičov. Odvolací súd zmenil rozsah upraveného styku do podoby, ktorá rešpektuje vyjadrenú vôľu maloletých detí a ich možnosti akceptovať rodičmi nastolené nové rodinné pomery. Takto upravený a aj reálne vykonávaný rozsah styku môže byť prínosom

pre udržiavanie vzájomných vzťahov maloletých detí s otcom, bez ich vystavenia zbytočnej psychickej záťaži, ktorá by mohla mať aktuálne v konečnom dôsledku skôr opačný efekt.

9. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti bolo zmenené podľa § 388 CSP.
10. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.
11. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).